

Bruselj, 9. marec 2018
(OR. en)

6804/18

Medinstitucionalna zadeva:
2017/0138 (CNS)

FISC 103
ECOFIN 206

DOPIS

Pošiljatelj: predsedstvo

Prejemnik: Svet

Zadeva: Obvezna avtomatična izmenjava informacij na področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča

- *politični dogovor*

I. UVOD

1. Komisija je navedeni zakonodajni predlog¹ predstavila 21. junija 2017. Glavni namen te pobude je okrepiti davčno preglednost in boj proti agresivnemu davčnemu načrtovanju, tako da bodo v veljavno Direktivo Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja² (v nadaljnjem besedilu: direktiva o upravnem sodelovanju) vključene nove določbe, na podlagi katerih bodo države članice morale:
 - določiti pravila, v skladu s katerimi bodo morali „posredniki“ (tj. davčni svetovalci ali drugi akterji, ki se ponavadi ukvarjajo z oblikovanjem, trženjem, organiziranjem in upravljanjem izvajanja takšnih „aranžmajev“) pristojnim nacionalnim organom obvezno razkriti potencialno agresivne sheme davčnega načrtovanja s čezmejnim elementom („aranžmaje“), in

¹ Dok. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² UL L 64, 11.3.2011, str. 1, kot je bila spremenjena.

- zagotoviti, da bodo nacionalni davčni organi z uporabo mehanizma iz direktive o upravnem sodelovanju avtomatično izmenjevali te informacije z davčnimi organi drugih držav članic.
2. Vprašanja iz tega zakonodajnega predloga so visoko na prioritetni listi EU in širše mednarodne skupnosti. Svet EU je v sklepih o zunanji strategiji za obdavčenje in ukrepih za preprečevanje zlorab davčnih sporazumov z dne 25. maja 2016 pozval Komisijo, naj „*preuči zakonodajne pobude za pravila o obveznem razkritju na podlagi ukrepa 12 projekta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička¹, da bi posrednike bolj učinkovito odvrčali od sodelovanja pri davčnih utajah ali shemah izogibanja davkom*“.²
3. Komisija je v svojem predlogu na splošno upoštevala elemente ukrepa 12 iz zadevnega projekta OECD, v okviru OECD pa še naprej pripravljajo vzorčna pravila o obveznem razkritju aranžmajev izogibanja davkom. V tem okviru – pa tudi zaradi prihodnjega srečanja finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G-20, ki bo od 17. do 20. marca 2018 v Buenos Airesu – je treba opozoriti, da je Evropski svet na zasedanju marca 2013 poudaril, da je „potrebno (...) tesno sodelovanje z OECD in G-20, da bi oblikovali mednarodno dogovorjene standarde za preprečevanje erozije osnove in preusmeritve dobička.“³ V zvezi s tem bi bil velik napredek, če bi dosegli politični dogovor v zvezi s to zadevo v okviru Sveta.
4. Ena od prednostnih nalog za naslednje petletno obdobje, ki jih je Evropski svet na zasedanju junija 2014 določil za Unijo, je „zagotavljanje poštenosti: s preprečevanjem davčnih utaj in goljufij, da bi vsi prispevali svoj delež“.⁴ Poleg tega je na zasedanju decembra 2014 ugotovil, da se je „nujno (...) treba prizadevneje boriti proti izogibanju davkom in agresivnemu davčnemu načrtovanju, tako na svetovni ravni kot na ravni EU.“⁵ Junija 2016 je Evropski svet ugotovil, da „preprečevanje davčnih goljufij in utaj ter izogibanja plačilu davka in

¹ Akcijski načrt OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička so leta 2015 potrdili finančni ministri in voditelji držav skupine G-20, v okviru EU pa ga je decembra 2015 pozdravil Svet ECOFIN v sklepih Sveta o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička (dok. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, točka 6).

² Dok. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, točka 12.

³ Dok. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, točka 6.

⁴ Dok. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, točka 2.

⁵ Dok. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, točka 3.

preprečevanje pranja denarja ostajata prednostni vprašanji v EU in na mednarodni ravni“¹, in pri tem posebej navedel dve zadnji spremembi DAC².

5. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje o tem zakonodajnem predlogu dal 18. januarja 2018³, Evropski parlament pa 1. marca 2018⁴.

II. TRENUTNO STANJE

6. Bolgarsko predsedstvo je to zadevo uvrstilo med prednostne naloge in se pri tem oprlo na znaten napredek, ki ga je pred tem doseglo estonsko predsedstvo v okviru Delovne skupine za davčna vprašanja in Delovne skupine na visoki ravni za davčna vprašanja. V svojem načrtu za davčno politiko se je obvezalo, da si bo prizadevalo za čimprejšnji dogovor o tej zadevi.⁵ V letu 2018 se je Delovna skupina za davčna vprašanja sestala štirikrat (9. in 26. januarja ter 8. in 26. februarja 2018). To zadevo sta obravnavala tudi Delovna skupina na visoki ravni za davčna vprašanja na seji 28. februarja 2018 in Odbor stalnih predstavnikov (2.del) na seji 7. marca 2018.
7. Vse delegacije se načeloma strinjajo, da lahko razkritje potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja s čezmejno razsežnostjo učinkovito prispeva k vzpostavitvi okolja pravične obdavčitve na notranjem trgu in da naj bi davčni organi razkrite informacije izmenjevali s primerljivimi organi v drugih državah članicah.
8. Na seji Odbora stalnih predstavnikov (2. del) 7. marca 2018 je večina delegacij lahko podprla kompromisni predlog, ki ga je na tej seji predstavilo predsedstvo. Kljub temu so nekatere delegacije še vedno imele pridržke glede „prepoznavne značilnosti C.1“ (glej del III tega dopisa), ena delegacija pa pridržek glede besedila „prepoznavne značilnosti E.3“.

¹ Dok. EUCO 26/16 CO EUR 5 CONCL 3, točka 17.

² Svet je razširil področje uporabe DAC na avtomatično izmenjavo podatkov o davčnih stališčih in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih (leta 2015) ter poročila po posameznih državah za velike skupine mednarodnih podjetij po državah (leta 2016).

³ Dok. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁵ Dok. 5668/18 FISC 37, točka 9.

9. V okviru priprav na marčevsko sejo Sveta ECOFIN in zato, da bi odpravili preostale pomisleke vseh delegacij, je predsedstvo pripravilo posodobljeno kompromisno besedilo, ki je navedeno v prilogi I k temu dopisu. Hkrati predlaga, da se besedilu Direktive priloži izjava Sveta (iz priloge II k temu dopisu), ki naj bi bila po sprejetju te direktive vključena v zapisnik seje Sveta.
10. Predsedstvo upa, da bo ključno vprašanje iz dela III tega dopisa (ki se nanaša na „prepoznavno značilnost C.1“) rešeno, da bodo vse delegacije lahko sprejele besedilo „prepoznavne značilnosti E.3“ in da bo na seji Sveta ECOFIN marca 2018 mogoče doseči politični dogovor.

III. KLJUČNO VPRAŠANJE – „Prepoznavna značilnost C.1, v zvezi z aranžmaji, o katerih se poroča

11. Ena od „prepoznavnih značilnosti“ (opis „aranžmajev“, o katerih se poroča) zajema odbitna čezmejna plačila s posebnimi značilnostmi (glej preambulo in točko 1 oddelka C Priloge IV h kompromisnemu besedilu osnutka direktive, ki ga je pripravilo predsedstvo).
12. Na seji Odbora stalnih predstavnikov (2. del) 7. marca 2018 so bila v zvezi s „prepoznavno značilnostjo C.1“ obravnavana predvsem naslednja vprašanja:
 - a) Priloga IV, točka C.1(b)(i): nekatere delegacije se niso mogle strinjati s tem, da bi bila ena od značilnosti aranžmaja, ki spada pod „prepoznavno značilnost C.1“, da pristojna jurisdikcija prejemnika takih plačil ne nalaga nobenega davka od dohodkov pravnih oseb ali ga nalaga po ničelni stopnji. Zadevne delegacije opozarjajo, da bi taka zahteva, če njen obseg ne bi bil omejen, povzročila upravno obremenitev, ki ne bi bila sorazmerna s cilji, ki naj bi jih dosegli z direktivo o spremembi. Večina delegacij je menila, da je neobstoj davka od dohodkov na pravne osebe ali ničelna stopnja tega davka privlačna značilnost za aranžmaje izogibanja davkom in da bi „prepoznavna značilnost C.1“ vsekakor morala zajemati take primere.

- b) Priloga IV, točka C.1(b)(ii): več delegacij iz istega razloga, kot že navedeno, ni moglo podpreti tega, da bi „prepoznavna značilnost C.1“ zajemala aranžmaje, ki vključujejo jurisdikcije, ki nalagajo davek od dohodkov pravnih oseb po zakonsko določeni stopnji, ki je nižja od 35 % povprečne zakonsko določene stopnje tega davka v EU. V zvezi s tem so številne delegacije ponovno izrazile načelno nasprotovanje temu, da bi bila zakonsko določena stopnja davka navedena kot kazalnik morebitnega tveganja agresivnega davčnega načrtovanja. Na drugi strani je več delegacij vztrajalo, da mora biti ta značilnost še naprej zajeta v področju uporabe „prepoznavne značilnosti C.1“ (C.1(b)(ii));
- c) Priloga IV, točka (C.1(c)): ena delegacija je zahtevala izključitev plačil, ki „so delno oproščena davka“, iz področja uporabe te točke;
- d) Priloga IV, točka C.1(d): nekatere delegacije so menile, da bi bilo treba zmanjšati upravno breme in pozornost nameniti najbolj tveganim aranžmajem ter zato področje uporabe tega aranžmaja omejiti le na „škodljive ugodnejše davčne režime“. Nekatere druge delegacije so poudarile, da bi morali ohraniti čim širše področje uporabe te točke in celotne „prepoznavne značilnosti C.1“.

13. Treba je opozoriti, da področje uporabe „preskusa glavne koristi“, kot je opisano v preambuli Priloge IV v osnutku direktive o spremembi, ostaja pomemben element „prepoznavne značilnosti C.1“¹ Pri odločanju o tem, za katere vrste aranžmajev, opisane v „prepoznavni značilnosti C.1“, naj bi se uporabljal „preskus glavne koristi“, bi bilo treba najti pravo uravnoteženost. Nekatere delegacije so menile, da bi pristojni organi v primeru, če se za aranžmaje, ki spadajo pod „prepoznavno značilnost C.1“, ne bi uporabljal „preskus glavne koristi“, prejeli preveč informacij, kar bi bilo preveč zapleteno za obdelavo in določanje primerov izogibanja plačilu davkov. Po drugi strani pa so številne delegacije menile, da bi bilo koristno obdržati čim širše področje uporabe „prepoznavne značilnosti C.1“, ne da bi uporabili „preskus glavne koristi“, tako da bi bila izmenjava teh informacij med pristojnimi organi avtomatična.

¹ V osnovi je „preskus glavne koristi“ pozitiven in aranžma postane aranžma, o katerem se poroča, če je glavna korist ali ena od glavnih koristi, ki bi jo oseba pričakovala od aranžmaja, o katerem se poroča in ki spada pod „prepoznavno značilnost C.1“, pridobitev davčne ugodnosti.

14. Predsedstvo pred marčevsko sejo Sveta ECOFIN upa, da bo kompromisno besedilo o „prepoznavni značilnosti C.1“ iz priloge I k temu dopisu lahko sprejemljivo za vse delegacije. Vključevalo naj bi naslednje spremembe:
- prepoznavna značilnost C.1 bi vključevala točko (b)(i) (nobenega davka od dohodkov pravnih oseb ali pa davek od dohodkov pravnih oseb po ničelni stopnji), področje uporabe te točke pa bi bilo razširjeno tudi na stopnjo, ki se „približuje nič odstotkom“;
 - točka (b)(ii) (zakonsko določena stopnja davka od dohodkov pravnih oseb, ki je nižja od 35 % povprečne zakonsko določene stopnje tega davka v Uniji) bi bila črtana, glede na to da bi bila večina zadevnih aranžmajev dejansko zajeta v ostalem delu „prepoznavne značilnosti C.1“;
 - področje uporabe točke (c) bi zajemalo samo plačila, ki so v celoti oproščena davka;
 - področje uporabe točke (d) bi še naprej zajemalo vse ugodnejše davčne režime, pri čemer bi se uporabljal „preskus glavne koristi“;
 - za aranžmaje iz točk ((b)(i), (c) in (d)) bi se uporabljal „preskus glavne koristi“.

IV. KAKO NAPREJ

15. Glede na navedeno predsedstvo upa, da bosta besedilo iz priloge I k temu dopisu in osnutek izjave Sveta iz priloge II sprejemljiva za vse delegacije ter da bo na seji Sveta ECOFIN mogoče doseči politični dogovor.
16. Svet naj zato:
 - na podlagi kompromisnega besedila predsedstva iz priloge I k temu dopisu doseže politični dogovor o osnutku direktive, da bi jo lahko sprejel, ko jo bodo dokončno oblikovali pravniki lingvisti, ter
 - naroči, da se izjava Sveta iz priloge II k temu dopisu po sprejetju direktive vključi v zapisnik seje.

**OSNUTEK
DIREKTIVE SVETA**

o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

- (1) Zaradi upoštevanja novih pobud na področju davčne preglednosti na ravni Unije je bila Direktiva Sveta 2011/16/EU¹ v zadnjih letih večkrat spremenjena. V tem okviru je bil z Direktivo Sveta 2014/107/EU² uveden skupni standard poročanja za podatke o finančnih računih v Uniji. Ta standard, ki je bil razvit v okviru OECD, določa obvezno avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih, ki jih imajo davčni nerezidenti, ter vzpostavlja okvir za svetovno izmenjavo te vrste. Direktiva 2011/16/EU je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2015/2376³, ki določa avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom, in z Direktivo Sveta (EU) 2016/881⁴, ki določa, da si morajo davčni organi izmenjevati informacije o poročanju mednarodnih podjetij po državah. Ker so informacije o preprečevanju pranja denarja lahko uporabne za davčne uprave, je Direktiva Sveta (EU) 2016/2258⁵ države članice zavezala, da davčnim organom omogočijo dostop do postopkov skrbnega preverjanja strank, ki jih uporabljajo finančne institucije v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta⁶. Čeprav je bila Direktiva 2011/16/EU že večkrat spremenjena, da bi davčnim organom zagotovili boljša sredstva za odzivanje na agresivno davčno načrtovanje, je še vedno treba okrepiti nekatere posebne vidike preglednosti obstoječega davčnega okvira.

¹ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

² Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

³ Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).

⁴ Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).

⁵ Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L 342, 16.12.2016, str. 1).

⁶ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (2) Države članice vse težje ščitijo svoje davčne osnove pred erozijo, saj so postale strukture davčnega načrtovanja zelo kompleksne in pogosto izkoriščajo vse večjo mobilnost tako kapitala kot oseb na notranjem trgu. Te strukture so običajno sestavljene iz aranžmajev, ki so oblikovani tako, da zajemajo več jurisdikcij in obdavčljive dobičke prenašajo v jurisdikcije z ugodnejšimi davčnimi režimi ali zmanjšujejo skupne davčne obveznosti davčnega zavezanca. Tako se državam članicam pogosto občutno zmanjšajo davčni prihodki, kar jih ovira pri izvajanju rasti prijaznih davčnih politik. Zato je ključno, da davčni organi držav članic dobijo celovite in ustrezne informacije o potencialno agresivnih davčnih aranžmajih. Te informacije bi navedenim organom omogočile, da bi se lahko hitro odzvali na škodljive davčne prakse ter odpravili vrzeli s sprejetjem zakonodaje ali z ustreznimi ocenami tveganja in davčnim nadzorom. Vendar pa neodzivnosti davčnih organov na aranžmaje, o katerih so bili obveščeni, ne bi smeli šteti za odobritev takih aranžmajev.
- (3) Glede na to, da večina potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja zajema več kot eno jurisdikcijo, bi razkritje informacij o navedenih aranžmajih prineslo dodatne pozitivne rezultate tam, kjer bi se tudi te informacije izmenjevale med državami članicami. Zlasti je ključnega pomena avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi, da se jim zagotovijo tiste informacije, ki jih potrebujejo za ukrepanje, kadar ugotovijo obstoj agresivnih davčnih praks.

- (4) Komisija je bila ob priznavanju pomena, ki ga ima lahko pregleden okvir za razvoj poslovne dejavnosti pri prispevanju k zajeitvi izogibanja davkom in davčnih utaj na notranjem trgu, pozvana, naj sproži pobude v zvezi z obveznim razkritjem potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja po vzoru ukrepa 12 akcijskega načrta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička (Base Erosion and Profit Shifting – BEPS). V zvezi s tem je Evropski parlament pozval k strožjim ukrepom proti posrednikom, ki pomagajo pri aranžmajih, ki lahko privedejo do izogibanja davkom in davčnih utaj. Prav tako je treba opozoriti, da je skupina G-7 v izjavi o boju proti davčnemu kriminalu in drugim nezakonitim finančnim tokovom, sprejeti 13. maja 2017 v Bariju, pozvala OECD, naj čim prej začne razpravo o možnih načinih za obravnavo aranžmajev, zasnovanih za izogibanje poročanju v okviru skupnih standardov poročanja, oziroma tistih, ki dejanskim lastnikom omogočajo, da se skrijejo za nepreglednimi strukturami, pri čemer naj bi razmislila tudi o vzorčnih pravilih o obveznem razkritju po vzoru pristopa glede aranžmajev izogibanja davkom v okviru poročila o ukrepu 12 BEPS.
- (5) Opozoriti je treba, da je videti, da so nekateri finančni posredniki in drugi ponudniki davčnega svetovanja svojim strankam dejavno pomagali pri prikrivanju denarja v offshore strukturah. Čeprav skupni standard poročanja, uveden z Direktivo Sveta 2014/107(EU)¹, vsaj glede podatkov o finančnih računih pomeni pomemben korak naprej pri vzpostavljanju davčno preglednega okvira v Uniji, pa je mogoče ta okvir še izboljšati.

¹ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

- (6) Razkritje potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja s čezmejno razsežnostjo lahko uspešno prispeva k prizadevanjem za vzpostavitev okolja pravične obdavčitve na notranjem trgu. S tega vidika bi obveznost posrednikov, da davčne organe obvestijo o določenih čezmejnih aranžmajih, ki bi se lahko uporabili za agresivno davčno načrtovanje, pomenila korak v pravo smer. Za oblikovanje celovitejše politike bi bilo pomembno tudi, da bi si davčni organi, kot drugi korak po razkritju, informacije izmenjali s primerljivimi organi v drugih državah članicah. Taka ureditev bi tudi povečala učinkovitost skupnega standarda poročanja. Poleg tega bi bilo ključno, da se Komisiji omogoči dostop do zadostne količine informacij, da bo lahko spremljala pravilno delovanje te direktive. Tak dostop Komisije do informacij držav članic ne odvezuje od obveznosti priglasitve vsakršne državne pomoči Komisiji.
- (7) Priznava se, da ima razkritje potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajev davčnega načrtovanja več možnosti za doseganje predvidenega odvratilnega učinka, če davčni organi zadevne informacije prejmejo že v zgodnji fazi, torej še preden se razkriti aranžmaji dejansko izvedejo. Da bi upravam držav članic olajšali delo, bi lahko nadaljnjo avtomatično izmenjavo informacij o teh aranžmajih opravili vsako četrtoletje.
- (8) Da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga in preprečili nastajanje vrzeli v predlaganem okviru pravil, bi bilo treba obveznost razkritja naložiti vsem akterjem, ki so običajno udeleženi pri oblikovanju, trženju, organizaciji ali upravljanju izvajanja čezmejnih transakcij, o katerih se poroča, ali niza takih transakcij, ter tudi vsem, ki pri tem nudijo pomoč ali svetovanje. Prav tako ne bi smeli spregledati, da obveznost razkritja v določenih primerih za posrednika ne bi bila izvršljiva zaradi varovanja poklicne skrivnosti odvetnikov ali v primerih, ko posrednika ni, ker na primer davčni zavezanec shemo oblikuje in izvaja interno. Ključnega pomena bi bilo, da davčni organi v takih okoliščinah ne izgubijo priložnosti pridobiti informacije o z davki povezanih aranžmajih, ki so potencialno povezani z agresivnim davčnim načrtovanjem. Zato bi bilo v takih primerih treba obveznosti razkritja prenesti na davčnega zavezanca, ki ima koristi od tega aranžmaja.

- (9) Agresivni aranžmaji davčnega načrtovanja so z leti postali vse bolj zapleteni ter se vedno spreminjajo in prilagajajo v odziv na obrambne protiukrepe davčnih organov. Ob upoštevanju tega bi bilo učinkoviteje, če bi potencialno agresivne davčne aranžmaje poskušali zajeti s pripravo seznama značilnosti in elementov transakcij, ki močno kažejo na izogibanje davkom ali davčno zlorabo, kot pa da bi opredelili pojem agresivnega davčnega načrtovanja. Ti znaki so opredeljeni kot „prepoznavne značilnosti“.
- (10) Glede na to, da naj bi bil glavni cilj take zakonodaje osredotočen na zagotavljanje pravilnega delovanja notranjega trga, je bistveno, da pri tem na ravni Unije ne bi urejali več, kot je potrebno za dosego predvidenih ciljev. Zato bi bilo treba vsa skupna pravila glede razkritja omejiti na čezmejne primere, torej na primere, ki vključujejo bodisi več kot eno državo članico bodisi državo članico in tretjo državo. V takih okoliščinah je zaradi možnega vpliva na delovanje notranjega trga mogoče utemeljiti potrebo po sprejetju skupnega sklopa pravil, namesto da bi zadevo prepustili obravnavanju na nacionalni ravni. Država članica bi lahko sprejela dodatne podobne nacionalne ukrepe glede poročanja, vendar pa pristojnim organom drugih držav naj ne bi avtomatično sporočala drugih informacij kot tistih, ki jih je v skladu z direktivo treba sporočati. Te informacije bi lahko izmenjala na zahtevo ali spontano v skladu z veljavnimi pravili.
- (11) Glede na to, da bi morali imeti razkriti aranžmaji čezmejno razsežnost, bi bilo pomembno izmenjevati zadevne informacije z davčnimi organi v drugih državah članicah, da bi zagotovili kar največjo učinkovitost te direktive pri preprečevanju praks agresivnega davčnega načrtovanja. Mehanizem za izmenjavo informacij v okviru vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnim učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov bi bilo treba uporabiti tudi za obvezno in avtomatično izmenjavo razkritih informacij o potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajih davčnega načrtovanja med davčnimi organi v Uniji.

- (12) Zaradi lažje avtomatične izmenjave informacij in učinkovitejše rabe virov bi morala izmenjava potekati prek skupnega komunikacijskega omrežja (omrežje CCN), ki ga je razvila Unija. V tem okviru bi bile informacije shranjene v varno osrednjo podatkovno zbirko o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Države članice bi morale uvesti vrsto praktičnih postopkov, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja vseh zahtevanih informacij z oblikovanjem standardnega obrazca. To naj bi vključevalo tudi opredelitev jezikovnih zahtev za predvideno izmenjavo informacij in ustrezno nadgradnjo omrežja CCN.
- (13) Da bi čim bolj zmanjšali stroške in upravno obremenitev za davčne uprave in posrednike ter zagotovili učinkovitost te direktive pri odvrčanju od praks agresivnega davčnega načrtovanja, bi moral biti obseg avtomatične izmenjave informacij o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v okviru Unije usklajen z mednarodnim razvojem. Uvesti bi bilo treba posebno prepoznavno značilnost za obravnavo aranžmajev, zasnovanih za izogibanje obveznostim poročanja, ki vključujejo avtomatično izmenjavo informacij. Za namene te prepoznavne značilnosti bi bilo treba sporazume o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih na podlagi skupnega standarda poročanja OECD obravnavati enako kot obveznosti poročanja iz člena 8(3a) in Priloge I Direktive Sveta (EU) 2014/107. Pri izvajanju tistih delov te direktive, ki se nanašajo na aranžmaje za izogibanje skupnim standardom poročanja in aranžmaje, ki vključujejo pravne osebe ali pravne aranžmaje ali katere koli druge podobne strukture, bi se države članice lahko zaradi ponazoritve ali razlage oprle na delo, ki ga je opravila OECD, in konkretnije na njena vzorčna pravila o obveznem razkritju, namenjena obravnavi aranžmajev za izogibanje skupnim standardom poročanja in nepreglednih offshore struktur, pa tudi na spremljajoča pojasnila, da bi, kolikor so ta besedila skladna z določbami prava EU, zagotovile dosledno uporabo v vseh državah članicah.

- 13a) Čeprav so za neposredno obdavčitev še vedno pristojne države članice, je ustrezno navesti ničelno stopnjo in stopnjo, ki se približuje nič odstotkom, samo zato, da bi jasno opredelili področje uporabe prepoznavne značilnosti, ki zajema aranžmaje, ki vključujejo čezmejne transakcije, o katerih bi morali posredniki, ali po potrebi davkoplačevalci, poročati v skladu z Direktivo 2011/16/EU in o katerih bi se morala izmenjava informacij med pristojnimi organi izvajati avtomatično. Poleg tega bi bilo treba opozoriti, da za čezmejne aranžmaje za agresivno davčno načrtovanje, pri katerih je glavni namen ali eden od glavnih namenov pridobitev davčne ugodnosti, ki izničuje cilj ali namen veljavne davčne zakonodaje, velja pravilo proti zlorabi, določeno v členu 6 Direktive Sveta (EU) 2016/1164 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.**
- (14) Da bi bilo več možnosti za učinkovitost te direktive, bi morale države članice določiti kazni za kršitve nacionalnih predpisov, s katerimi se direktiva izvaja, in zagotoviti, da bi se te kazni dejansko uporabljale v praksi, da bi bile sorazmerne in da bi imele odvračilni učinek.
- (15) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te direktive, zlasti za avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Iz istega razloga bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje potrebnih praktičnih postopkov za nadgradnjo osrednje podatkovne zbirke o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (16) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (EU) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru te direktive, mora biti v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta² in Uredbo (ES) št. 45/2001.
- (17) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (18) Ker države članice cilja te direktive, tj. izboljšanja delovanja notranjega trga z odvrčanjem od uporabe čezmejnih agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja, ne morejo zadovoljivo doseči s posamičnim in neusklajenim delovanjem, temveč ga je zato, ker je usmerjen v aranžmaje, zasnovane za potencialno izkoriščanje tržnih pomanjkljivosti, ki izvirajo iz interakcije med različnimi nacionalnimi davčnimi pravili, lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja, zlasti glede na to, da je omejena na aranžmaje s čezmejno razsežnostjo bodisi v več kot eni državi članici bodisi v državi članici in tretji državi.
- (19) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

Člen 1

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

(1) člen 3 se spremeni:

(a) točka 9 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) v členu 8(1) ter členih 8a, 8aa in 8aaa, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(1) se sklicevanje na podatke, ki so na voljo, nanaša na informacije, ki so v davčnih spisih države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v navedeni državi članici;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1), člena 8(3a) ter členov 8a, 8aa in 8aaa, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij, določenih v točkah (a) in (b) te točke.“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„(18) „čezmejni aranžma“ pomeni aranžma, ki zadeva bodisi več kot eno državo članico bodisi državo članico in tretjo državo, pri čemer je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) udeleženci v aranžmaju niso vsi rezidenti za davčne namene v isti jurisdikciji;
- (b) vsaj eden od udeležencev v aranžmaju je hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji;
- (c) eden ali več udeležencev v aranžmaju posluje v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v navedeni jurisdikciji, aranžma pa predstavlja del ali celoto poslov navedene stalne poslovne enote;
- (d) eden ali več udeležencev v aranžmaju posluje v drugi jurisdikciji, v kateri ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote;
- (e) tak aranžma bi lahko vplival na avtomatično izmenjavo informacij ali identificiranje dejanskega lastništva.

Za namene točk od 18 do 26 člena 3, člena 8aa in Priloge IV aranžma vključuje tudi niz aranžmajev. Aranžma lahko obsega več kot en korak ali del;

- 19. „čezmejni aranžma, o katerem se poroča“ pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ima vsaj eno od prepoznavnih značilnosti iz Priloge IV;
- 20. „prepoznavna značilnost“ pomeni lastnost ali značilnost čezmejnega aranžmaja s seznama v Prilogi IV, ki nakazuje potencialno možnost izogibanja davkom;

21. „posrednik“ pomeni katero koli osebo, ki oblikuje, trži, organizira ali daje čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo za uporabo ali upravlja njegovo izvajanje.

Pomeni tudi katero koli osebo, ki se ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin ter na podlagi razpoložljivih informacij in ustreznega strokovnega znanja in razumevanja, potrebnega za zagotavljanje takih storitev, zaveda, da se je zavezala, da bo neposredno ali prek drugih oseb nudila pomoč oziroma svetovanje pri oblikovanju, trženju, organizaciji, dajanju na voljo za uporabo ali upravljanju izvajanja čezmejnega davčnega aranžmaja, o katerem se poroča, ali bi bilo zanj upravičeno pričakovati, da se tega zaveda. Vsakdo ima pravico, da predloži dokaze o tem, da ta oseba ni vedela, da je sodelovala pri čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali da ne bi bilo upravičeno pričakovati, da bi to vedela. V ta namen se lahko sklicuje na vsa ustrezna dejstva in okoliščine ter razpoložljive informacije, pa tudi na svoje ustrezno strokovno znanje in razumevanje.

Oseba, ki šteje za posrednika, izpolnjuje vsaj enega od naslednjih dodatnih pogojev:

- (a) je rezident za davčne namene v državi članici;
 - (b) ima stalno poslovno enoto v državi članici, prek katere zagotavlja storitve v zvezi z aranžmajem;
 - (c) ustanovljena je po pravu države članice in/ali se to zanjo uporablja;
 - (d) registrirana je pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami, v eni od držav članic;
22. „zadevni davčni zavezanec“ pomeni katero koli osebo, ki se ji čezmejni aranžma, o katerem se poroča, da na voljo za izvajanje ali ki je tak aranžma pripravljena izvajati oziroma je že izvedla njegov prvi korak;

23. za namene člena 8aaa „povezano podjetje“ pomeni osebo, ki je povezana z drugo osebo na vsaj enega od naslednjih načinov:

- (a) oseba je udeležena pri upravljanju druge osebe tako, da je v položaju z znatnim vplivom na to drugo osebo;
- (b) oseba je udeležena pri nadzoru nad drugo osebo z deležem glasovalnih pravic, ki presega 25 %;
- (c) oseba je udeležena v kapitalu druge osebe z lastništvom kapitala, ki neposredno ali posredno presega delež 25 %.
- (d) oseba je upravičena do 25 % ali več dobička druge osebe.

Če je, kot je predhodno navedeno, pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma dobičku iste osebe udeležena več kot ena oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

Če so iste osebe udeležene, kot je predhodno navedeno, pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma pri dobičku več kot ene osebe, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

Za namene te točke se oseba, ki deluje skupaj z drugo osebo v zvezi z glasovalnimi pravicami ali lastništvom kapitala subjekta, obravnava kot udeležena pri vseh glasovalnih pravicah ali lastništvu kapitala tega subjekta, ki jih ima druga oseba.

Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahtev iz točke (c) določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.

Posameznik, njegov zakonec in predniki ali potomci se štejejo za eno osebo.

24. [...]
25. „tržni aranžma“ pomeni čezmejni aranžma, ki je zasnovan, tržen, pripravljen za izvajanje ali dan na voljo za izvajanje, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi;
26. „posebej prilagojeni aranžma“ pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ni tržni aranžma;

(2) v oddelku II poglavja II se doda naslednji člen:

„Člen 8aaa

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave informacij o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da pristojnim organom predložijo informacije, ki jih poznajo, so v njihovi posesti ali pod njihovim nadzorom, o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v tridesetih dneh od:
 - (a) dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo za izvajanje, ali
 - (b) dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, pripravljen za izvajanje, ali
 - (c) trenutka, ko je storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Ne glede na prvi pododstavek, se tudi od posrednikov iz drugega pododstavka člena 3(21) zahteva, da predložijo informacije v tridesetih dneh od dneva, ko so neposredno ali prek drugih oseb zagotovili pomoč oziroma svetovanje.

- 1a. V primeru tržnih aranžmajev države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od posrednika zahtevajo, da vsake tri mesece vložijo redno poročilo, ki vsebuje nove informacije, o katerih se poroča, iz točk (a), (d), (g) in (h) odstavka 6, ki so postale dostopne, odkar je bilo vloženo zadnje poročilo.

- 1b. Kadar je posrednik dolžan predložiti informacije o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, pristojnim organom več kot ene države članice, se te informacije predložijo le v državi članici, ki je prva na spodnjem seznamu:
- (a) v državi članici, v kateri je posrednik rezident za davčne namene;
 - (b) v državi članici, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto, prek katere se zagotavljajo storitve v zvezi z aranžmajem;
 - (c) v državi članici, v kateri je posrednik ustanovljen ali se zanj uporablja njeno pravo;
 - (d) v državi članici, v kateri je posrednik registriran pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami.
- 1c. Kadar v skladu z odstavkom 1b obstaja večkratna obveznost poročanja, je posrednik oproščen predložitve informacij, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da so bile iste informacije predložene v drugi državi članici.
2. Vsaka država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, s katerimi posrednikom omogoči pravico do oprostitve predložitve informacij o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, če bi se z obveznostjo poročanja kršilo varovanje poklicne skrivnosti odvetnikov na podlagi nacionalnega prava te države članice. V takih primerih vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da katerega koli drugega posrednika ali, če tega ni, zadevnega davčnega zavezanca nemudoma uradno obvestijo o njegovih obveznostih razkritja na podlagi odstavka 2a.

Posredniki so lahko do oprostitve na podlagi prvega pododstavka upravičeni le v obsegu, v katerem delujejo v okviru zadevnih nacionalnih predpisov, ki opredeljujejo njihove poklice.

- 2a. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, v skladu s katerimi mora, kadar ni posrednika ali kadar posrednik uradno obvesti zadevnega davčnega zavezanca ali drugega posrednika o uporabi oprostitve na podlagi odstavka 2, informacije o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, predložiti drugi priglašeni posrednik ali, če tega ni, zadevni davčni zavezanec.
- 2b. Zadevni davčni zavezanec, ki ima obveznost poročanja, predloži informacije v tridesetih dneh od dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo davčnemu zavezancu za izvajanje ali je pripravljen za izvajanje s strani zadevnega davčnega zavezanca ali je storjen prvi korak pri njegovem izvajanju v zvezi z zadevnim davčnim zavezancem, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Kadar ima zadevni davčni zavezanec obveznost predložiti informacije o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, pristojnim organom več kot ene države članice, jih predloži le pristojnim organom države članice, ki je prva na spodnjem seznamu:

- (i) države članice, v kateri je zadevni davčni zavezanec rezident za davčne namene;
- (ii) države članice, v kateri ima zadevni davčni zavezanec stalno poslovno enoto, ki ima koristi od aranžmaja;
- (iii) države članice, v kateri zadevni davčni zavezanec prejema dohodek ali ustvarja dobiček, čeprav v nobeni državi članici ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote;
- (iv) države članice, v kateri zadevni davčni zavezanec opravlja dejavnost, čeprav v nobeni državi članici ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote.

- 2c. Kadar v skladu z odstavkom 2b obstaja večkratna obveznost poročanja, je zadevni davčni zavezanec oproščen predložitve informacij, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da so bile iste informacije predložene v drugi državi članici.
3. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da imajo, kadar je posrednikov več, obveznost predložitve informacij o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, vsi posredniki, ki so vključeni v isti čezmejni aranžma.

Posrednik je oproščen predložitve informacij le, kolikor ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je iste informacije iz odstavka 6 že predložil drugi posrednik.

- 3a. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da je, kadar ima obveznost poročanja zadevni davčni zavezanec in kadar je zadevnih davčnih zavezancev več, zadevni davčni zavezanec, ki predloži informacije v skladu z odstavkom 2a, tisti, ki je prvi na spodnjem seznamu:
- (i) zadevni davčni zavezanec, ki se je s posrednikom dogovoril o čezmejnem aranžmaju;
 - (ii) zadevni davčni zavezanec, ki upravlja izvajanje aranžmaja.

Zadevni davčni zavezanec je oproščen predložitve informacij le, kolikor ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je iste informacije iz odstavka 6 že predložil drugi zadevni davčni zavezanec.

- 3b. Vsaka država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od vsakega zadevnega davčnega zavezanca zahteva, da informacije o uporabi aranžmaja posreduje davčni upravi vsako leto, za katero ga uporablja.
4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev zahteva, da predložijo informacije o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča ter katerih prvi korak je bil izveden med datumom začetka veljavnosti in datumom začetka uporabe te direktive. Posredniki in zadevni davčni zavezanci, če je to primerno, predložijo informacije o navedenih čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, do 31. avgusta 2020.
5. Pristojni organ države članice, ki so mu bile predložene informacije v skladu z odstavki od 1 do 4 tega člena, z avtomatično izmenjavo sporoči informacije iz odstavka 6 tega člena pristojnim organom vseh drugih držav članic, in sicer v skladu s praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21.

6. Informacije, ki jih država članica sporoči na podlagi odstavka 5, zajemajo naslednje, kot je ustrezno:
- (a) identifikacijo posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva (če gre za posameznika), rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je primerno, osebami, ki so z zadevnim davčnim zavezancem povezana podjetja;
 - (b) podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju poroča;
 - (c) povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim so znani, če takšno ime obstaja, ter abstraktnim opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali aranžmajev, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom;
 - (d) datum, ko je ali bo storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
 - (e) podrobnosti o nacionalnih določbah, ki so podlaga za čezmejni aranžma, o katerem se poroča;
 - (f) vrednost čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
 - (g) identifikacijo države članice zadevnega(-ih) davčnega(-ih) zavezanca(-ev) in morebitnih drugih držav članic, za katere je verjetno, da bi jih čezmejni aranžma, o katerem se poroča, zadeval;
 - (h) identifikacijo morebitne druge osebe v državi članici, za katero je verjetno, da bi čezmejni aranžma, o katerem se poroča, nanjo vplival, ob navedbi, s katerimi državami članicami je ta oseba povezana.

- 6a. Če se davčna uprava ne odzove na čezmejni aranžma, o katerem se poroča, to ne pomeni priznanja veljavnosti ali davčne obravnave tega aranžmaja.
- 7. Za lažjo izmenjavo informacij iz odstavka 5 tega člena Komisija v okviru postopka za določitev standardnega obrazca iz člena 20(5) sprejme praktične postopke, potrebne za izvajanje tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja informacij iz odstavka 6 tega člena.
- 8. Komisija nima dostopa do informacij iz točk (a), (c) in (h) odstavka 6.
- 9. Avtomatična izmenjava informacij se izvede v enem mesecu po koncu četrtertletja, v katerem so bile informacije predložene. Prve informacije se sporočijo do 31. oktobra 2020.“;

(3) v členu 20 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija sprejme standardne obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo, v skladu s postopkom iz člena 26(2) v naslednjih primerih:

- (a) za avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v skladu s členom 8a, in sicer pred 1. januarjem 2017;
- (b) za avtomatično izmenjavo informacij o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v skladu s členom 8aaa, in sicer pred 30. junijem 2019.

Navedeni standardni obrazci lahko vsebujejo le tiste elemente za izmenjavo podatkov ali informacij, ki so naštetih v členih 8a(6) in 8aaa(6), ter taka druga, s temi elementi povezana polja, ki so potrebna za doseg ciljev iz členov 8a oziroma 8aaa.

Jezikovna ureditev iz prvega pododstavka državam članicam ne preprečuje, da bi podatke ali informacije iz členov 8a in 8aaa sporočile v katerem koli od uradnih jezikov Unije. Vendar lahko navedena jezikovna ureditev določa, da se ključni elementi teh podatkov ali informacij pošljejo tudi v drugem uradnem jeziku Unije.“;

(4) v členu 21 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija do 31. decembra 2017 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, v kateri se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz odstavkov 1 in 2 člena 8a beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Komisija do 31. decembra 2019 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, v kateri se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave informacij iz odstavkov 5, 6 in 7 člena 8aaa beležijo informacije, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Dostop do podatkov ali informacij, shranjenih v tej podatkovni zbirki, imajo pristojni organi vseh držav članic. Tak dostop ima tudi Komisija, vendar ob omejitvah iz člena 8a(8) in člena 8aaa(8). Komisija potrebne praktične postopke določi v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Dokler ta varna osrednja podatkovna zbirka ne začne delovati, se avtomatična izmenjava iz odstavkov 1 in 2 člena 8a ter odstavkov 5, 6 in 7 člena 8aaa opravlja v skladu z odstavkom 1 tega člena ter veljavnimi praktičnimi postopki.“;

(5) v členu 23 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave podatkov ali informacij iz členov 8, 8a, 8aa in 8aaa ter dosežene praktične rezultate. Komisija z izvedbenimi akti sprejme obliko in pogoje sporočanja za navedeno letno oceno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;

(6) člen 25a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25a

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, ki so sprejete na podlagi te direktive ter zadevajo člena 8aa in 8aaa, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev izvajanja teh kazni. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“;

(7) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Poročanje

1. Komisija vsakih pet let po 1. januarju 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive.
2. Države članice in Komisija vsaki dve leti po 1. juliju 2020 ocenijo relevantnost Priloge IV, Komisija pa Svetu predloži poročilo. Navedeno poročilo po potrebi spremlja zakonodajni predlog.“;

(8) doda se Priloga IV, katere besedilo je v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in najpozneje do 31. decembra 2019 objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedilo navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice uporabljajo navedene predpise od 1. julija 2020.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo same.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik

„PRILOGA IV PREPOZNAVNE ZNAČILNOSTI

Splošne prepoznavne značilnosti iz kategorije A ter posebne prepoznavne značilnosti iz kategorije B in odstavka 1 točk (b)(i), [...] (c) in (d) kategorije C [...] se lahko upoštevajo le ob pozitivnem rezultatu „preskusa glavne koristi“.

Preskus glavne koristi

Šteje se, da je rezultat preskusa pozitiven, če je mogoče ugotoviti, da je glavna korist ali ena od glavnih koristi, ki jo lahko oseba ob upoštevanju vseh pomembnih dejstev in okoliščin upravičeno pričakuje pri uporabi aranžmaja, pridobitev davčne ugodnosti.

Kar zadeva prepoznavno značilnost iz odstavka 1 kategorije C, obstoj pogojev iz točk b(i), [...] (c) ali (d) odstavka 1 kategorije C sam po sebi ne more biti razlog za sklep, da je rezultat preskusa glavne koristi aranžmaja pozitiven.

A. Splošne prepoznavne značilnosti, povezane s preskusom glavne koristi

1. Aranžma, pri katerem se zadevni davčni zavezanec ali udeleženec v aranžmaju zaveže, da bo upošteval pogoj zaupnosti, s katerim se lahko od njega zahteva, da drugim posrednikom ali davčnim organom ne razkrije, kako bi aranžma lahko zagotovil davčno ugodnost.
2. Aranžma, pri katerem je posrednik upravičen do plačila (ali obresti, nadomestila za stroške financiranja in druge stroške) za aranžma, to plačilo pa je določeno glede na:
 - (a) znesek davčne ugodnosti, ki se pridobi iz aranžmaja, ali
 - (b) to, ali se iz aranžmaja dejansko pridobi davčna ugodnost ali ne. Pri tem ima posrednik obveznost, da delno ali v celoti vrne plačilo, če namen pridobitve davčne ugodnosti iz aranžmaja ni v delu ali v celoti dosežen.
3. Aranžma, ki je bistveno standardiziral dokumentacijo in/ali strukturo in je na voljo več kot enemu davčnemu zavezancu, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi za izvajanje.

B. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane s preskusom glavne koristi

1. Aranžma, pri katerem udeleženec sprejme neprepričljive ukrepe, kot so pridobitev družbe, ki posluje z izgubo, ustavitev glavne dejavnosti te družbe in uporaba njenih izgub za zmanjšanje svoje davčne obveznosti, tudi s prenosom navedenih izgub v drugo jurisdikcijo ali s hitrejšo uporabo navedenih izgub.
2. Aranžma, ki ima za posledico preoblikovanje dohodkov v kapital, darila ali druge kategorije prihodkov, ki so obdavčene po nižji stopnji ali oproščene davka.
3. Aranžma, ki vključuje krožne transakcije, katerih rezultat je povratno trgovanje (*round-tripping*) s sredstvi, in sicer z vključitvijo vmesnih subjektov brez druge primarne gospodarske funkcije ali transakcij, ki se medsebojno izravnavajo ali izničujejo oziroma imajo druge podobne značilnosti.

C. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane s čezmejnimi transakcijami

1. Aranžma, ki vključuje odbitna čezmejna plačila med dvema ali več povezanimi podjetji, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - (a) prejemnik ni rezident za davčne namene v nobeni davčni jurisdikciji;
 - (b) prejemnik je sicer rezident za davčne namene v določeni jurisdikciji, ta jurisdikcija pa:
 - i. ne nalaga nobenega davka od dohodkov pravnih oseb ali pa nalaga davek od dohodkov pravnih oseb po ničelni **stopnji ali** stopnji, **ki se približuje nič odstotkom** [...]; ali
 - ii. [...]
 - iii. je uvrščena na seznam jurisdikcij tretjih držav, za katere so države članice skupaj ali v okviru Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj ocenile, da niso pripravljene sodelovati;
 - (c) plačilo je v jurisdikciji, v kateri je prejemnik rezident za davčne namene, **[...]** v celoti oproščeno davka;
 - (d) za plačilo v jurisdikciji, v kateri je prejemnik rezident za davčne namene, velja ugodnejši davčni režim.
2. Odbitki za isto amortizacijo sredstev se uveljavljajo v več kot eni jurisdikciji.

3. Oprostitev dvojnega obdavčevanja v zvezi z isto postavko dohodkov ali kapitala se uveljavlja v več kot eni jurisdikciji.
 4. Obstaja aranžma, ki vključuje prenose sredstev, pri čemer obstaja pomembna razlika v znesku, ki se v navedenih zadevnih jurisdikcijah v zvezi s temi sredstvi šteje za plačljivega.
- D. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane z avtomatično izmenjavo informacij in dejanskim lastništvom
1. Aranžma, ki lahko ima za posledico ogrožitev obveznosti poročanja na podlagi zakonov, s katerimi se izvaja zakonodaja Unije ali morebitni enakovredni sporazumi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, vključno s sporazumi s tretjimi državami, ali ki izkorišča neobstoj te zakonodaje ali sporazumov. Ti aranžmaji vključujejo vsaj:
 - (a) uporabo računa, produkta ali naložbe, ki ni ali naj ne bi bil finančni račun, ima pa značilnosti, ki so zelo podobne značilnostim finančnega računa;
 - (aa) prenos finančnih računov ali sredstev v jurisdikcije, ki jih avtomatična izmenjava informacij o finančnih računih z državo, katere rezident je zadevni davčni zavezanec, ne zavezuje, ali uporabo teh jurisdikcij;
 - (b) prerazvrstitev dohodka in kapitala v produkte ali plačila, za katere ne velja avtomatična izmenjava informacij o finančnih računih;
 - (c) prenos ali preoblikovanje finančne institucije ali finančnega računa ali sredstev v njih v finančno institucijo ali finančni račun ali sredstva, ki niso predmet poročanja na podlagi avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih;

- (d) uporabo pravnih subjektov, aranžmajev ali struktur, ki odpravljajo ali naj bi odpravili poročanje enega ali več Imetnikov računov ali Obvladujočih oseb na podlagi avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih;
 - (e) aranžmaje, ki spodbujajo postopke dolžne skrbnosti, ki jih uporabljajo finančne institucije za izpolnitev obveznosti sporočanja informacij o finančnih računih, ali izkoriščajo slabosti teh postopkov, vključno z uporabo jurisdikcij z nezadostnimi ali šibkimi ureditvami izvrševanja zakonodaje s področja preprečevanja pranja denarja ali s šibkimi zahtevami po preglednosti za pravne osebe ali pravne ureditve.
2. Aranžma, ki vključuje nepregledno verigo pravnega ali dejanskega lastništva z uporabo oseb, pravnih ureditev ali struktur:
- a) ki ne opravljajo pomembne gospodarske dejavnosti, podprte z ustreznim osebjem, opremo, sredstvi in prostori; in
 - b) ki so ustanovljeni, se upravljajo, so rezidenti, so pod nadzorom ali imajo sedež v kateri koli jurisdikciji, ki ni jurisdikcija rezidentstva enega ali več dejanskih lastnikov sredstev, ki jih imajo te osebe, pravne ureditve ali strukture v lasti, ter
 - c) kadar dejanskih lastnikov teh oseb, pravnih ureditev ali struktur, kot so opredeljeni v Direktivi 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, ni mogoče identificirati.

- E. Posebne prepoznavne značilnosti, povezane s transfernimi cenami
1. Aranžma, ki vključuje uporabo enostranskih pravil „varnega pristana“.
 2. Aranžma, ki vključuje prenos neopredmetenih sredstev, ki jih je težko ovrednotiti. Pojem neopredmetena sredstva, ki jih je težko ovrednotiti, zajema neopredmetena sredstva ali pravice na neopredmetenih sredstvih, za katere ob njihovem prenosu med povezanimi podjetji:
 - (i) ne obstajajo zanesljive primerljivke,
 - (ii) ob sklenitvi transakcije pa so napovedi prihodnjih denarnih tokov ali prihodka, ki naj bi se pridobil iz prenesenega neopredmetenega sredstva, ali predpostavke, uporabljene pri vrednotenju neopredmetenega sredstva, zelo negotove, zaradi česar je težko predvideti raven končnega uspeha neopredmetenega sredstva ob prenosu.
 3. Aranžma, ki vključuje [...] čezmejni prenos funkcij in/ali tveganj in/ali sredstev znotraj skupine, če [...] **je načrtovani letni dobiček pred obrestmi in davki (EBIT) prenositelja ali prenositeljev v treh letih po prenosu manjši od 50 % načrtovanega letnega EBIT tega prenositelja ali prenositeljev v primeru, če prenos ni bil izveden.**

OSNUTEK IZJAVE SVETA ZA ZAPISNIK

Svet za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev v zvezi z učinkovito izmenjavo informacij in popolne preglednosti pri shemah izogibanja skupnemu standardu poročanja izraža trdno politično podporo ukrepom na mednarodni ravni za splošno izvajanje pravil o obveznem razkritju za obravnavo aranžmajev za izogibanje skupnemu standardu poročanja in nepreglednih struktur.
